

**Михайло
Петрович
Драгоманов
(1841- 1895)**

М. П. Драгоманов народився
30 вересня 1841 р. в м. Гадячі
на Полтавщині в родині
дрібномаєтних дворян.

Пам'ятний знак на місці, де стояв будинок, в якому народився
М.П. Драгоманов

Навчаючись у полтавській гімназії, Драгоманов цікавився гуманітарними дисциплінами, минулим українського народу.

Продовжив навчання в Полтавській гімназії.

Вражав викладачів своєю надзвичайною

цілеспрямованістю, працьовитістю, освіченістю.

Його сестра Ольга (письменниця Олена Пчілка, мати Лесі Українки) згадувала:

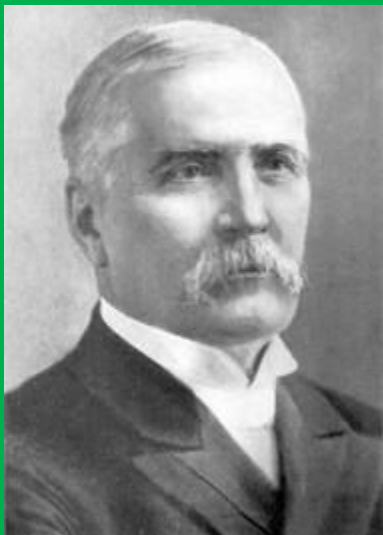
«книжок... Михайло перечитав ще в гімназії таку силу і таких авторів, що багато учнів середніх шкіл пізніших часів... здивувались би, почувши, що між тими авторами були й такі... як Шлосер, Маколей, Прескот, Гізо».

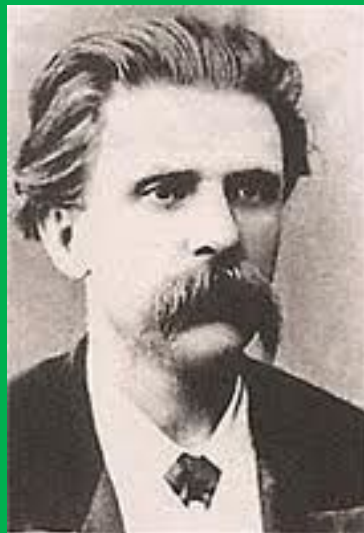
1859 р. допитливий юнак вступає на історико-філологічний факультет Київського університету.

Випускник університету, він не пориває з педагогічною діяльністю – працює в 2-ій Київській гімназії.

Якраз просвітництво приводить його у 1863 р. до Київської громади. Тут він знайомиться з М. Лисенком, П. Житецьким, В. Антоновичем.

М. Лисенко

П. Житецький

В. Антонович

1864 р. М. Драгоманов одружується з актрисою Людмилою Кучинською, яка стала йому вірною дружиною і помічницею

Ліворуч сидять діти Михайла Драгоманова – син Світозар і найстарша донька Лідія. У центрі: Олександра Драгоманова – дружина брата Олександра – з донькою Оксаною. Праворуч скраю – сестра Олена Пчілка, у дівоцтві Ольга Драгоманова, у заміжжі Косач. Стоять, зліва направо: її доньки Оксана й Ізидора Косач – сестри Лесі Українки – та їхня двоюрідна сестра Аріадна (за Оленою Пчілкою) – молодша донька Михайла Драгоманова

У своїй першій праці з історії України «Малороссия в ее словесности» М. Драгоманов показав себе як неординарний історик, з власною концепцією, яка суперечила офіційній.

З 1864 р. він – приват- доцент, а з 1870 – доцент Київського університету. З метою вдосконалення кваліфікації, Драгоманов виїжджає на три роки за кордон.

Рим

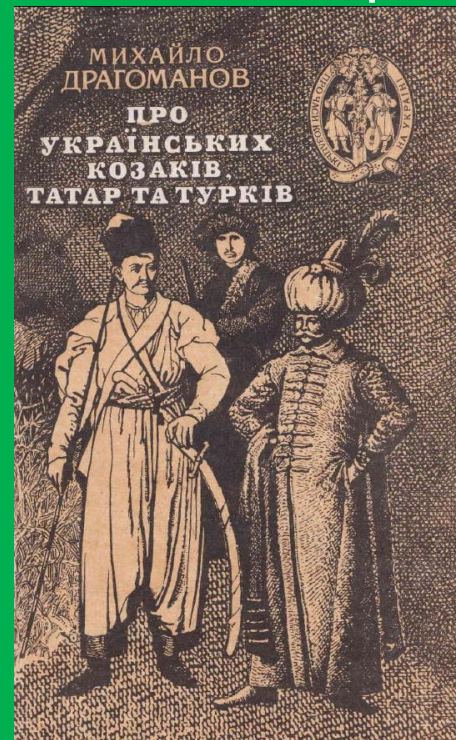
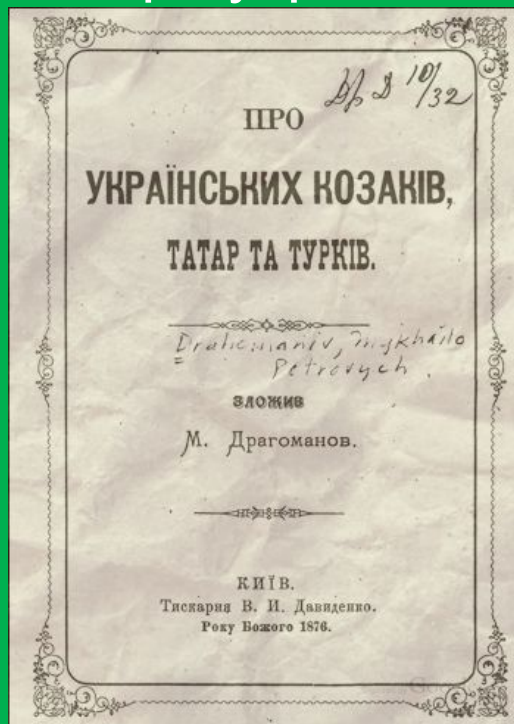
Відень

Після повернення Драгоманов бере активну участь у громадському житті Наддніпрянської України 1873-1875 рр.

Фактично він сам редагує «Киевский телеграф».

Не полишає, однак, і дослідницької роботи. Виходить його спільна з В. Антоновичем праця «Исторические песни малорусского народа», «Малорусские народные предания й рассказы», «Про українських козаків, татар і

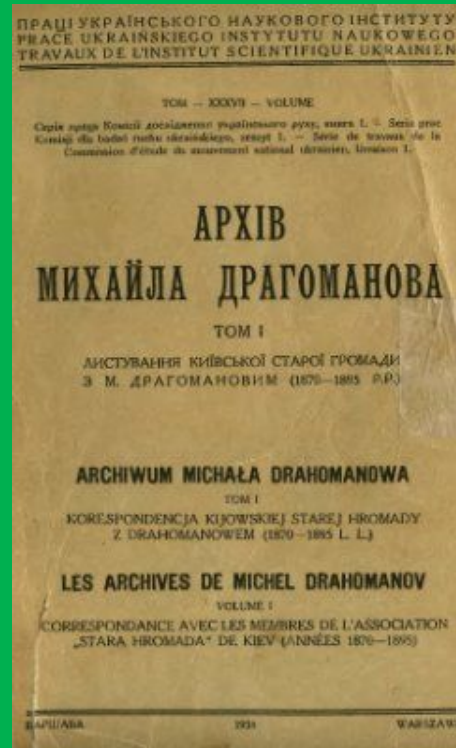
ту

Драгоманов активно співробітничав з І. Франком, О. Терлецьким, В. Навроцьким та іншими молодими галицькими діяч

І. Франко

Його статті друкувалися в газетах і журналах «Правда», «Діло», «Друг». Не приховуючи своїх переконань, часто вступав у дискусії на сторінках журналів «Правда», «Зоря», «Діло».

У сер. 1870-х рр. сили реакції розпочали наступ на український рух. У 1876 р. Вийшов Емський указ, який унеможлиблював подальший розвиток української культури й національної науки.

Драгоманова було звільнено з університету за політичну неблагонадійність. Наступ реакції, повторне запровадження утисків проти відроджуваних проявів української культури змусили М. Драгоманова виїхати за кордон і стати політичним емігрантом. Восени 1875 року через Галичину та Угорщину він вирушив до Відня з наміром створити там осередок національної політичної думки, започаткувати випуск української газети.

Восени 1876 р. М. Драгоманов створив у Женеві громадсько-політичний збірник «Громада». Було видано 5 томів збірника. Головна тема «Громади» — дати якнайбільше матеріалів для вивчення України і її народу, його духовних починань і устремлінь до свободи і рівності серед світової спільноти.

З 2-ї половини 1880-х рр. М. Драгоманова запрошували до співпраці ряд провідних видань Галичини.

1889 - запрошений викладати на кафедрі загальної історії історико-філологічного факультету Софійського університету (Болгарія), де працював до своєї смерті.

«Пригнічений стан духу значною мірою збільшується від усвідомлення печального стану справ в Україні»,
— свідчила Леся Українка про останні дні свого дядька. Тимчасові поліпшення загального стану сприяли сплескам творчого піднесення, але несподівана смерть від розриву аорти обірвала життя вченого і громадського діяча.

Похований у Софії.

М. Драгоманов

МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ
ДРАГОМАНОВ
1841 — 1895.

*Его юбилей, смерть, автобіографія
і спис творів.*

С портретом небіжчика.

Видані і видав

— М. ПАВЛИН —

Коптом Українців.

Львів, 1896.

В друкарні П. Мавецького, під управою В. Гедака.

«Михайло Петрович Драгоманов. 1841—1895 Его юбилей, смерть, автобіографія і спис творів», упорядник Михайло Павлик, 1896

Будинок культури та пам'ятник М.
Драгоманову,
Лесі Українки, Олені Пчілки

Ювілейна монета
присвячена М.
Драгоманову

Дякую за увагу!

Підготувала
Учениця 11 класу
Василишина Вікторія